

Ó, élni jó, éni ezt az életet
 feleségemmel együtt védem meg!
 Kinyílt virág, ilyen vagy huzám!
 s csókollak asszonyom szemén, haján.

S holnap reggel a legelsőik között
 frissek leszünk majd az urna előtt,
 s a tanácsokra úgy adjuk szavunk:
 ha kell vérrel, de békét akarunk!

LÓDI FERENC

VÁLASZTÁSOK NAPJA

— N. ASZEJEV. —

Öltsd magadra ünnepi ruhádat,
 Férfi és nő a legjobbjakat.
 Arcodon szertefoszló árnyak
 Redőit hadd símogassa nap.

Idő-korbács nem tépázza állunk,
 Homlokunkon nem hagy sebhelyet:
 Ime, itt van — a nagykorúságunk,
 A tizennyolc esztendő betelt.

Tárujlatok utcák, szélesebbre!
 Föl a fejjel! Bátrabban, tovább!
 Indul a nép, hogy megerősitse
 Legelsőként hatalmas jogát.

A munkához; jogot, hogy üdüljön,
 A fiait várja egyetem —
 Az üzemben és a szántóföldön
 Ő már egész emberré legyen!

Szólás jogát, a mosolyt egészen,
 Az igaz szó törvényes jogát.
 Nótát halljon és csillagra nézzen
 S a gyűlöltet — ne ölelje át.

A kicsinyek vállra véve, messze
 Balkonon túl, hadd tárják szemük:
 A Sztálini nagy törvény vezette
 Vidám ország épül mindenütt.

Napok égő ösvényén vezették
 Át e népet dicső őseik.
 Dicsőségét, harcát, győzedelmét
 A jövőbe ők majd átviszik!

Fordította: SZILY ERNŐ